

ท่องเที่ยวไทย

ผันไกลต้องไปให้ถึง (ได้อย่างไร)

บเป็นที่น่าดีใจที่ รมต.ท่องเที่ยวคนใหม่ได้ประกาศนโยบายยกระดับแหล่งท่องเที่ยวไทยให้เข้าสู่ระดับ World Class และจะไม่เน้นจำนวนนักท่องเที่ยว แต่จะหันมาเน้นด้านรายได้แทน ทำให้ผู้อยู่ในวงการต่างถอนหายใจโล่งอกไปตามๆ กันว่ามาถูกทางแล้ว นับว่าลูกเปิดตัวนี้เริ่มต้นก็ไม่ช้าแล้ว

สำหรับนโยบายที่มุ่งจะเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้นนั้น นับว่าสมควรอย่างยิ่ง เพราะประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวของ คนรวย นักท่องเที่ยวที่มาประเทศไทยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยใกล้ ค่าเฉลี่ยของโลก ถึงจะสูงกว่าก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การดูแลสัมฤทธิ์ด้านการท่องเที่ยวควรดูที่รายได้ต่อหัว ไม่ใช่จำนวนนักท่องเที่ยว ตัวเลขรายได้ท่องเที่ยวต่อหัวของเราดีกว่ามาเลเซียทั้งๆ ที่มาเลเซียมีนักท่องเที่ยวมากกว่าไทย นั่นก็เพราะว่านักท่องเที่ยวที่ไปมาเลเซียส่วนใหญ่เป็น ชาวสิงคโปร์ ซึ่งจะเป็นการเดินทางแบบวันเดย์ทริป หรือ บ้างก็ขับรถไปกินข้าวเย็นแล้วกลับ ทำให้ตัวเลขค่าใช้จ่ายต่อหัวของมาเลเซียต่ำ ซึ่งเป็นธรรมดา

การจัดการท่องเที่ยวรายได้สูง (high-end) เป็นนโยบายที่สอดคล้องกับการยกมาตรฐานการท่องเที่ยวให้เป็นเวสต์คอสต์ แม้เป็นเรื่องดีที่ไทยจะสร้างรายได้จากกลุ่ม high-end แต่ก็อย่าลืมเกื้อหนุนการท่องเที่ยวของคนไทยที่ เกือบร้อยละ 90 เพราะการท่องเที่ยวถือเป็นสวัสดิการพื้นฐานของคนไทยทุกคน

ที่อยากฝากไว้ก็คือ การผลักดันการท่องเที่ยวเพื่อการ ศึกษา เป็นไปได้ใหม่ที่จะให้เด็กไทยทุกคนได้เที่ยวอยู่ชยา กระทั่งวงการท่องเที่ยวและกีฬาหน้าจัดรมสจากกรุงเทพฯ จันทร์ พุธ ศุกร์ สำหรับนักเรียน ม.ต้น อังคาร พฤหัสบดี สำหรับ ม.ปลาย เสาร์หรืออาทิตย์ สำหรับกลุ่มมหาวิทยาลัย หรือพวกที่มีความสนใจพิเศษ

กระทรวงควรทำได้ดีๆ มีคุณภาพ สอนประวัติศาสตร์ แบบให้คิดให้สร้างคำถาม ไม่ใช่ให้จำ ประเทศไทยจะได้เจริญ กว่านี้ในวันข้างหน้า

ลสำหรับการเป็นเวสต์คอสต์ หรือเทียบชั้นมาตรฐานโลก ไม่ใช่เรื่องง่าย แม้แต่ญี่ปุ่นก็ยังจัดการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานโลกยาก เพราะญี่ปุ่นพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อ ตลาดในประเทศ หอ้่นน้ำแบบญี่ปุ่นถือว่าไม่ได้มาตรฐานโลก เพราะลำบากสำหรับคนแก่และคนพิการ

เมื่อญี่ปุ่นประกาศปีท่องเที่ยวญี่ปุ่น ในปี 2000 โดยได้เริ่มผ่อนปรนระบบวีซ่าและพัฒนาการท่องเที่ยว ทำให้มาตรฐาน การท่องเที่ยวเป็นตะวันตกมากขึ้น

หอ้่นน้ำสาธารณสุขในญี่ปุ่นก็เริ่มเปลี่ยนเป็นหอ้่นน้ำแบบตะวันตกสามารถรองรับคนแก่และคนพิการได้ดีขึ้น

การจัดการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานโลกจึงต้องถึงพร้อมทั้ง ระบบสาธารณสุขโลกและสิ่งอำนวยความสะดวกมีทั้งการจัดการ

ให้สะดวก สะอาด ปลอดภัย รวมทั้งบุคลากรและประชาชนต้อง เข้ามาตรฐานโลกไปด้วย

ลองคิดแค่ห้องส้วม หากลงทุนไปแล้วเจ้าของประเทศ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ก็จะต้องมาตรฐานโลกไปโดยปริยาย หรือ ประเทศที่ประชาชนรอคิวไม่เป็นจะนำท่องเที่ยวได้อย่างไร

ดังนั้น การจัดการท่องเที่ยวจึงต้องเลือกเป็นบางพื้นที่ บาง เมือง เพราะต้องเจาะลงไปถึงการพัฒนาคอนโดมินันท์และ สนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น

การจัดการของรัฐก็เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง สนามบิน สุวรรณภูมิเดี๋ยวนี้อาจปรับปรุงได้มาตรฐานแล้ว แต่ที่ย่ำแย่เห็นจะเป็น การตรวจจนเข้าเมือง ที่บังคับให้นักท่องเที่ยวทุกคนต้อง ผ่านเช็คพาสพอร์ตที่กรุงเทพฯ

ตามว่า แล้วยกระดับสนามบินเชียงใหม่ ภูเก็ต ให้เป็นสนามบินนานาชาติไปทำไม ผลก็คือนักท่องเที่ยวที่บินตรงเชียงใหม่ เกิดต้องมาออกันตรวจลงตราที่สุวรรณภูมิซึ่งกรมตรวจคนเข้า เมืองจัดเจ้าหน้าที่ไว้ให้น้อยมาก ทำให้ต้องเข้าแถวเป็นชั่วโมง ส่งผลต่อเนืองมายังเที่ยวบินในประเทศต้องดีเลย์ไปตามๆ กัน ทำให้โลจิสติกส์การท่องเที่ยวเสียไปหมด

ไม่เข้าใจเลยทำไมหนุ่ ก็คิดการใหญ่ลงทุนสนามบินเชียงใหม่ภูเก็ตเป็นร้อยล้านพันล้าน ทำให้ถึงเวลาการจัดการจึงคิด ไม่ออกว่าจะทำอะไรจะจัดให้มีประสิทธิภาพ

ปลาใหญ่จึงมาตายนัน้คืนเสียอย่างนี้แหละ

ที่รมต.คนใหม่จะต้องปวดหัวคงจะเป็นการจัดการของรัฐ นี้แหละ เพราะจะค้นพบว่ากระทรวงของตนไม่มีอำนาจอะไรที่จะทำให้การท่องเที่ยวเป็นเวสต์คอสต์ได้ และในปัจจุบันก็ ยังไม่มีกลไกอะไรที่กระทรวงจะไปประสานงานในระดับพื้นที่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ใน มือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เหลือก็อยู่ในมือกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ

แม้การตลาดจะอยู่ในมือของ ททท. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาก็ตาม แต่องค์กรที่ วางแผนและปฏิบัติ คือ องค์กรการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) แต่ก็ก็เป็นหน่วยงานที่อยู่ ภายใต้สำนักนายกรัฐมนตรี ภารกิจแรกของ รมต.ใหม่เห็นที่จะต้องหากลไกที่จะประสานหน่วยงานต่างๆ และหาพื้นที่ Pilot โครงการมาตรฐานโลกให้สำเร็จ

ที่น่าสนใจก็คือ ผลจากการศึกษาของสถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้รับการสนับสนุนจากสภาวิจัยแห่งชาติ เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเชียงใหม่ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเชียงใหม่ซ้ำ และนักท่องเที่ยวที่ไม่ ได้มากับกรุ๊ปทัวร์ มีความพึงพอใจในระบบโลจิสติกส์ที่รองรับ ค่ารถนำนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่ม

ซึ่งหมายความว่า ระบบโลจิสติกส์ของไทยสร้างความพึง

มติชน

Matchon

Circulation: 500,000

Ad Rate: (FC) 1,550 (BW) 1,100

Section: First Section/กระแสรวทัศน์

วันที่: ศุกร์ 29 กุมภาพันธ์ 2551

ปีที่: 31

ฉบับที่: 10947

หน้า: 6(ล่าง)

Col.Inch: 70

ADValue: (B/W) 77,000

(FC) 108,500

PRValue(x3): (B/W) 231,000

(FC) 325,500

หัวข้อข่าว: ท่องเที่ยวไทย ฝันไกลต้องไปให้ถึง (ได้อย่างไร)

พอใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เฉพาะกลุ่มกรุ๊ปทัวร์หรือผู้ใช้บริการเช่ารถเหมาคันเท่านั้นแต่ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวซ้ำได้ เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักใช้การขนส่งสาธารณะเป็นหลัก ที่ต้องสนใจนักท่องเที่ยวซ้ำก็เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวซ้ำมีจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวทั้งหมด

การที่เรายังไม่มียระบบโลจิสติกส์ที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยวอิสระ ก็เพราะระบบขนส่งมวลชนของเรายังไม่ได้มาตรฐานโลก และไม่มีการเชื่อมต่อสถานีระหว่างการเดินทางในรูปแบบต่างๆ สถานีรถไฟ รถเมล์ เรือบิน ก็จะอยู่ในเมืองเดียวกันแต่ก็อยู่กันคนละทิศคนละทาง และไม่มีรถขนส่งสาธารณะเชื่อมต่อกันด้วย ยกตัวอย่างเช่น หากท่านจะเดินทางไปท่องเที่ยวแหล่งประวัติศาสตร์ที่อยู่รอบตัวรถเมล์แค่คิดถึงการเดินทางก็เหนื่อยแล้ว

ในขณะที่จุดแข็งของญี่ปุ่นในด้านการท่องเที่ยวก็คือการคมนาคมภายในที่สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย เชื่อมโยงกันเป็นระบบ ออกจากสถานีรถไฟมาก็มีรถเมล์ ทั้งรถเมล์ในเมือง และรถเมล์เชื่อมต่อกันจังหวัด ไม่เหมือนของไทยที่สถานีรถไฟอยู่ที่นี่ ท่ารถ บ.ข.ส.อยู่อีกที่ คีวรถที่จะไปนอกอำเภอที่อยู่อีกที่ และไม่มีระบบขนส่งเชื่อมต่อกัน

ไว้ที่อีกไปดูด้วยตัวเองที่เชียงใหม่ ซึ่งก็เป็นเมืองท่องเที่ยวหลักของไทย

ผู้ เขียนเคยไปชมการจัดการแหล่งมรดกโลกที่หมู่บ้านชิราคาวาโกะ ซึ่งเป็นหมู่บ้านเกษตรกรรมโบราณในหุบเขาที่ UNESCO ยกให้เป็นมรดกโลก เพราะสามารถเก็บบ้านหลังคามุงฟางไว้กว่า 20 หลัง การจัดการมรดกโลกที่นี้เป็นมืออาชีพ

รถบัสไปยังหมู่บ้านจะออกจากสถานีรถไฟหากายามาตรงตามตารางเวลาที่ได้ขึ้นเว็บไซต์ไว้ สถานีรถบัส และรถไฟอยู่ที่นี่

ศูนย์บริการและหมู่บ้านแยกจากกันประมาณ 1 กิโลเมตร ในศูนย์บริการมีห้องน้ำสะอาด(มาก) มีที่พักรถโดยสารใหญ่ เชื่อมด้วยรถโดยสารเล็กที่จะพาไปจุดชมวิว

เมื่อผู้มาเยือนถึงหมู่บ้านมรดกโลก จะไม่สามารถนั่งรถบัสคันโตเข้าไปในหมู่บ้าน ต้องลงจากรถแล้วเดินลงไปเพื่อรักษาวิถีชีวิต และความสงบของหมู่บ้าน ส่วนผู้ที่มากรส่วนตัวหมู่บ้านก็ได้จัดที่จอดรถและรถโดยสารเล็กไว้ให้

ขอแค่ทำ 2 เรื่องนี้ให้ได้ตามเป้า ถูกเปิดก็จะบินได้อย่างหงส์นั่น!

มิ่งสรรพ์ ชาวสอาด